

Den eneste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til lov om ændring i lov om toldafgifterne m. m.

Forhandlingen genoptoges.

H. C. Hansen: Efter at den højtærede landbrugsminister i formiddagsmødet erklærede, at regeringen ikke ville fremsætte forslag om prisbindinger på visse landbrugsvarer, har det forekommet mit parti naturligt, at det så skete fra socialdemokratiets side. Det giver jo også samtidig en mulighed for, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard i højere grad kan oplyse tinget om den løsning, han er i besiddelse af. Det ærede medlem sagde i går, at spørgsmålet om prisbindingerne hverken lader sig løse, som regeringen eller som socialdemokratiet ønsker det, og det kan jo ikke nytte noget, her går vi allesammen urolige og spændte for at få at vide, hvad det er for en genial tanke, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard rumsterer rundt med i en eller anden tvivlsom inderlomme. Det kunne være rart at få den frem ved lejlighed. Dernæst har vi for vort vedkommende ønsket med dette nu fremsatte forslag klart at få sagt, hvad vort standpunkt, hvad vort synspunkt er, og jeg går ud fra, at under de forhandlinger, som naturlig vil opstå omkring lovforslaget, vil de saglige synspunkter også kunne blive sagligt behandlet.

Det kunne være en overvejelse værd, om man i forbindelse hermed også skulle have stillet et direkte forslag om lovgivningen vedrørende kød. Jeg finder det vanskeligt på så kort en tid at stille et forslag, der tager hensyn til de ændringer, som den forløbne periodes erfaringer måtte nødvendiggøre, og jeg vil derfor sige, at når mit parti ikke har stillet forslag vedrørende kødpriserne, hænger det sammen hermed. Jeg ønsker at slå fast straks og i starten, at vi ønsker under de forhandlinger, som finder sted om disse prisbindingsanliggender, også at drøfte — jeg går ud fra, at det kan ske i det udvalg, som bliver nedsat — spørgsmålet om kødet og hvad dermed hænger sammen, hvilket jeg altså tilføjer, for at der ikke i den kendsgerning, at der ikke er fremsat forslag herom, skal blive lagt meninger, som ikke er vore.

Må jeg have lov til at gøre en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Sønderup og det ærede medlem hr. Hans Pinstrup — om forladelse, at man kan glemme det efter så lang tids forløb: den højtærede

landbrugsminister; jeg beder om, at det ikke bliver opfattet som en villet uvenlighed; der er ingen, jeg hellere vil være venlig overfor end den højtærede landbrugsminister, og jeg håber, han giver os anledning til, at vi også fremover kan være venlige overfor ham; indtil nu har det jo ikke ligget direkte for.

Den højtærede landbrugsminister gjorde en bemærkning, som foranledigede et vist smil fra min side; han talte om, at landbruget i de senere år havde haft tålelige kår. Da smilte jeg, hvilket foranledigede en omgående replik fra den højtærede landbrugsminister om, at han troede, at man som jyde forstod, hvad han mente. Jeg må have lov til at tilføje, at det var derfor, jeg smilte, så der var altså ingen misforståelse mellem den højtærede landbrugsminister og mig. Jeg kender nemlig godt, jeg havde nær sagt den omvendte ordstilling og dens anvendelse i Jylland, og når en landbrugsminister, der udgår fra venstre. . . (*Hans Hedtoft:* Og er fra Jylland!) . . . og er fra Jylland, siger, at landbruget har tålelige kår, så tror jeg ikke, vi nogensinde kan nå højere. Det må jeg da have lov til at sige. Og denne udtalelse stiller i og for sig også det ærede medlem hr. Hans Pinstrups bemærkninger i går i relief. Jeg sagde i går, at jeg gerne og mit parti gerne tog hatten af for landbrugets produktionsindsats. Det ærede medlem hr. Hans Pinstrup fandt ikke nogen anledning til at tage hatten af for mig i den anledning på baggrund af denne bemærkning. Det er jo hans sag. Han talte derimod om en objektivitet, som skulle have været udvist. Jeg accepterer, at det ærede medlem slås for sine synspunkter, men det ærede medlem må ikke forsøge på at forklare mig eller tinget iøvrigt, at objektivitet er hans stærkeste side. Den har ikke været det, og den er det ikke. Det ærede medlem slås bevidst for en opfattelse, slås bevidst for en gruppe, arbejder bevidst for den, og det er i orden, synes jeg, men det ærede medlem skal ikke omgærde dette med en objektivitet, som nu engang ikke findes. Hovedsynspunktet i det ærede medlems betragtninger var, at det var ganske urimeligt og meningsløst, at man lagde en prisbinding på en bestemt gruppe varer, nemlig landbrugets. Jeg vil gerne have lov til at spørge her, og det spørgsmål gælder ikke blot det ærede medlem, men det gælder også regeringen og tinget i almindelighed: Er det sådan her i landet, skal det være sådan her i landet, at en hvilken som helst opnået pris på en eksportvare skal være bestemmende for, hvad denne vare skal